

**Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ:**

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ**

14 ΜΑΙΟΥ 2003

Κυρίες και κύριοι,

Μετά την εισαγωγή του Ευρώ την περασμένη χρονιά, η ελληνική οικονομία βρέθηκε σε ένα **νέο διεθνές περιβάλλον** με περισσότερες ευκαιρίες, αλλά και αυστηρότερους κανόνες. Με ευκολότερη την πρόσβαση σε μεγάλες αγορές, αλλά και με λιγότερη ελευθερία στη χρήση παραδοσιακών οικονομικών εργαλείων. Με ισχυρότερους μηχανισμούς άμυνας, αλλά χωρίς την ψευδαίσθηση ότι μπορούμε να κλείσουμε τα σύνορα σε διεθνείς διαταραχές.

Οι αλλαγές αυτές χρειάζονται μία **νέα** οικονομική πολιτική, που ανταποκρίνεται σε τέσσερα καινούργια δεδομένα για τη θέση και τις δυνατότητες της χώρας μας:

1. **Μέσα στην Ευρωζώνη**, σημασία έχει πλέον πόσο προοδεύουμε όχι μόνο σε σύγκριση με το δικό μας παρελθόν, αλλά κυρίως σε σχέση με τους άλλους. Πολιτική μας δεν είναι να προφτάσουμε ασθμαίνοντας τον **ελάχιστο κοινό παρανομαστή**, αλλά η **προπορεία** σε αλλαγές που αναβαθμίζουν τη θέση μας και μας κατοχυρώνουν ως **αξιόπιστη μεσαία δύναμη** στην νέα Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. **Απέναντι στις διεθνείς κρίσεις**, δεν μπορούμε να στεκόμαστε ούτε αδιάφοροι, ούτε να προεξοφλούμε την κατάρρευση και τον πανικό. Χρειάζεται να αντιδρούμε με σχέδιο και στρατηγική, έτσι ώστε όχι μόνο να ελαχιστοποιούμε τα πλήγματα, αλλά να **αξιοποιούμε** την κρίση και να κερδίζουμε ως χώρα από τις αναπόφευκτες ανακατανομές που προκαλεί διεθνώς.
3. **Η νέα γεωπολιτική θέση της χώρας**, μετά την ένταξη της Κύπρου στην Ένωση, την ειρήνευση των Βαλκανίων και τη βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, κάνει την Ελλάδα και τον Ελληνισμό **να ξαναβρίσκει τον ιστορικό του χώρο** και ανοίγει νέες δυνατότητες οικονομικής και γεωπολιτικής ανάπτυξης.
4. **Οι υψηλές προσδοκίες** των ελλήνων πολιτών για ασφάλεια, ευημερία και απασχόληση απαιτούν πιο εξειδικευμένα μέτρα και **συστηματική διάχυση του οφέλους της ανάπτυξης** σε όλη την κλίμακα της κοινωνίας. Σήμερα, σε πολλές περιπτώσεις βλέπουμε πως η μακροοικονομική βελτίωση δεν «περνάει» στη καθημερινή πραγματικότητα:
 - Έχουμε υψηλή ανάπτυξη, αλλά η απασχόληση αυξάνεται αισθητά πιο αργά
 - Έχουμε μειώσει δραστικά τον πληθωρισμό, αλλά δεν έχουν εξαλειφθεί τα φαινόμενα της ακρίβειας και μάλιστα σε καθημερινά αγαθά.
 - Χρηματοδοτούμε πολλές νέες υποδομές, αλλά υπάρχουν ακόμα περιοχές αποκομμένες από την ανάπτυξη

Αυτά αυξάνουν τις απαιτήσεις και η αξιοπιστία της **νέας οικονομικής πολιτικής** θα κριθεί πλέον από την ικανότητά της όχι μόνο να επιτυγχάνει καλούς μακροοικονομικούς δείκτες, αλλά εάν μπορέσει να κινητοποιήσει το δυναμικό της χώρας για να **επιταχύνει την σύγκλιση** με τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, σε μία νέα πορεία ανάπτυξης, συμμετοχής στην απασχόληση, ίσων ευκαιριών και μικρότερων κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η παγκόσμια οικονομία παραμένει σε συνθήκες ρευστότητας και **αναιμικής ανάπτυξης**. Για 4^ο συνεχές εξάμηνο, ανατρέπονται οι ευνοϊκότερες προβλέψεις για την οικονομία της ΕΕ και μετατίθενται οι προσδοκίες ανάκαμψης για μετά το καλοκαίρι, εφόσον βέβαια δεν επαναληφθούν οι γεωπολιτικές συγκρούσεις και επανέλθει η εμπιστοσύνη στους επενδυτές. Αλλά σε κάθε περίπτωση, δεν μπορούμε να περιμένουμε ρυθμό ανάπτυξης της Ευρωζώνης πάνω από το 1% για το 2003 και απλώς ελπίζουμε σε κάτι καλύτερο του χρόνου.

Σε αρκετές Ευρωπαϊκές χώρες, η κατάσταση δυσπραγίας και έλλειψης εμπιστοσύνης έχει αυξήσει τις φωνές για δημοσιονομική χαλάρωση για να εξευμενιστούν και να επιστρέψουν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης.

Η απάντηση στα προβλήματα της ΕΕ όμως βρίσκεται αλλού. Δεν μπορούμε να περιμένουμε σοβαρή και μόνιμη αναπτυξιακή ώθηση ούτε από μία πιο επεκτατική νομισματική πολιτική, ούτε από την εγκατάλειψη των κανόνων της δημοσιονομικής σταθερότητας. Τα επιτόκια στην Ευρώπη βρίσκονται ήδη σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα και μία περαιτέρω μείωση θα έδινε ίσως κάποια ανάσα, αλλά δεν θα αρκούσε.

Η απάντησή της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να βασίζεται πια ούτε στην εφησυχαστική προσδοκία της ανάκαμψης από την Αμερική και την Ιαπωνία, αλλά οφείλει να εστιάζει όλο και περισσότερο στις δικές της δυνάμεις, στη **συστηματική προώθηση και επίστευση των διαρθρωτικών αλλαγών.**

Οι πρόσφατες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θέτουν συγκεκριμένους στόχους για την ανταγωνιστικότητα, την απελευθέρωση των αγορών, την χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση, και τη **βαθμιαία φορολογική εναρμόνιση**, με στόχο την επανάκτηση της εμπιστοσύνης επενδυτών και καταναλωτών, την άνοδο της ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής οικονομίας και την αύξηση της απασχόλησης. Αυτό είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο και εμείς θα κινηθούμε.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ελληνική οικονομία έχει αλλάξει ριζικά προς το καλύτερο την **τελευταία δεκαετία** και θα ήταν εξαιρετικά εύκολη υπόθεση, αν θέλει κάποιος να υπερασπιστεί την οικονομική πολιτική, να συγκρίνει με τι συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια. Σήμερα όμως δεν φτάνει να κρινόμαστε με το αν έχουμε πετύχει κάτι καλύτερο από το παρελθόν. Η οικονομία μας κρίνεται πλέον από το **πόσο βελτιώνει τη θέση της** μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

- ✓ **Ανάπτυξη:** Θα μπορούσα να πω ότι η Ελλάδα την περίοδο 1996 – 2002 αναπτύχθηκε με μέσο ρυθμό **3,6%**, τριπλάσιο από το **1,2%** της περιόδου 1991-95. Θα πω όμως ότι σήμερα είναι μαζί με την Ιρλανδία, μακράν η ταχύτερα αναπτυσσόμενη οικονομία της Ευρωζώνης.
- ✓ Ο **πληθωρισμός** το 2002 ήταν 3,5%, πέντε φορές μικρότερος από το 16% πριν από 10 χρόνια. Περιορίστηκε η διαφορά από την Ευρωζώνη σχεδόν στην μία μονάδα, αλλά δεν είναι αρκετό και πρέπει να πλησιάσει ακόμα περισσότερο.
- ✓ Τα **επιτόκια χορηγήσεων** έχουν μειωθεί κατά 15 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το τριπλάσιο επίπεδο 6 χρόνια πριν. Χρειάζεται όμως να μειθούν ακόμα περισσότερο, κυρίως με την προσπάθεια συγκράτησης του λειτουργικού κόστους των τραπεζών.
- ✓ Δεν θα μειώσω το γεγονός ότι η Ελλάδα την περασμένη δεκαετία είχε μεγάλη αύξηση της παραγωγικότητας εργασίας κατά 15% σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερη μεγαλύτερη μεταβολή μετά την Ιρλανδία). Αλλά είναι πιο σημαντικό ότι εφέτος ανέρχεται πια στο 86% του ευρωπαϊκού μέσου όρου και αυτό αποτελεί καθοριστικό στοιχείο για την προσέλκυση επενδύσεων.
- ✓ Οι επενδύσεις την τελευταία πενταετία αυξάνονται κατά 8% ετησίως, ενώ την αμέσως προηγούμενη πενταετία (1993-1997) αυξήθηκαν κατά 2% ετησίως. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι την ίδια στιγμή οι επενδύσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυξήθηκαν 3% ετησίως και εμείς προπορευόμαστε.
- ✓ Η χώρα μας πριν από 10 χρόνια πλήρωνε περίπου τα μισά φορολογικά έσοδα για τόκους του δημόσιου χρέους, ενώ σήμερα πληρώνει λιγότερο από το 1/4, έχοντας έτσι πολύ περισσότερες δυνατότητες για να χρηματοδοτήσει την παιδεία, την υγεία και το κοινωνικό κράτος. Χρειάζεται όμως να μειώσουμε τα τοκοχρεολύσια ακόμα περισσότερο.

Είναι σαφές ότι η οικονομική πολιτική που εφαρμόστηκε συστηματικά την τελευταία δεκαετία, αλλά ιδιαίτερα μετά το 1996, οδήγησε όχι μόνο στην ονομαστική σύγκλιση και στην ΟΝΕ, αλλά και σε μία ουσιαστική βελτίωση της παραγωγής, των εισοδημάτων και του κοινωνικού κράτους. **Όμως αυτό δεν μπορεί να αποτελεί παράγοντα εφησυχασμού, αλλά αντίθετα βασικό επιχείρημα για την εντονότερη συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών.**

Η ωρίμανση της Ελληνικής οικονομίας είναι φανερή και από την ενίσχυση της αξιοπιστίας της στη **διαχείριση δυσμενών εξωτερικών συνθηκών**. Στην πρόσφατη διεθνή αβεβαιότητα η οικονομία μας ξεχώρισε με την ανθεκτικότητά της:

Σήμερα ανακοινώθηκε ότι η **ανάπτυξη το Α' τρίμηνο 2003 ήταν 4,3%**, μέσα σε μία Ευρώπη που κάθε μέρα ανακαλύπτει νέες υστερήσεις από τους ήδη καθηλωμένους στόχους. Το ίδιο διάστημα, οι λιανικές πωλήσεις αυξήθηκαν κατά 10%, οι πραγματικοί μισθοί έχουν αύξηση άνω του 2% και το κατά κεφαλή εισόδημα άνω του 3%, σε σταθερές τιμές.

Αρκεί να θυμηθούμε ότι σε αντίστοιχη διεθνή κρίση και γεωπολιτική αβεβαιότητα **πριν από 12 χρόνια**, η οικονομία μας είχε μείωση παραγωγής, μείωση πραγματικών μισθών, διψήφιο πληθωρισμό, και την δραχμή να χάνει 12% σε ένα εξάμηνο. Το ίδιο διάστημα στην τωρινή κρίση, το Ευρώ κέρδισε 15% ενισχύοντας έτσι την αγοραστική δύναμη των Ελλήνων και περιορίζοντας τις συνέπειες από την άνοδο των τιμών πετρελαίου.

Η ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ

Η επιτυχία και η αποδοχή της οικονομικής πολιτικής κρίνεται από τις υψηλές προσδοκίες και τις απαιτήσεις που έχει ο Έλληνας πολίτης για καλύτερες αμοιβές, περισσότερες ευκαιρίες απασχόλησης και καλύτερο κράτος.

Με τις πολιτικές μας την τελευταία δεκαετία μειώσαμε την απόσταση από το μέσο εισόδημα του Ευρωπαίου πολίτη κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες.

Τώρα στόχος μας είναι να διπλασιάσουμε αυτό το ρυθμό σύγκλισης και στα μέσα της επόμενης δεκαετίας, το κατά κεφαλή εισόδημα της Ελλάδας να έχει φθάσει το μέσο εισόδημα στην ΕΕ.

Το βασικό ερώτημα λοιπόν είναι **πώς επιταχύνουμε την πορεία σύγκλισης;** Ποιες είναι οι πολιτικές εκείνες που θα αναδείξουν τις νέες πηγές ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια; Πώς θα διασφαλίσουμε ότι μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και το 3^ο ΚΠΣ η Ελληνική οικονομία συνεχίζει να αναπτύσσεται δυναμικά, δημιουργώντας ευημερία και απασχόληση; Τρεις είναι οι άξονες της στρατηγικής μας:

- ✓ **Πρώτον**, με την επιτάχυνση και εμβάθυνση των διαρθρωτικών αλλαγών που προωθούμε ήδη και επηρεάζουν θετικά τις επενδύσεις, την παραγωγικότητα και την απασχόληση: ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας, στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, άνοιγμα και απελευθέρωση αγορών, περισσότερη εξωστρέφεια της οικονομίας.
- ✓ **Δεύτερον**, με την μεγαλύτερη συμβολή της **γνώσης** και της **τεχνολογίας** στην ανάπτυξη, την καλύτερη ανταπόκριση και συμμετοχή της εκπαίδευσης στην δημιουργία απασχόλησης με την ενθάρρυνση της συνεργασίας επιχειρήσεων και ερευνητικών ιδρυμάτων για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της εγχώριας προστιθέμενης αξίας.
- ✓ **Τρίτον**, με τις πολιτικές μας για την **περιφερειακή σύγκλιση**, που κατοχυρώνουν ότι οι επενδύσεις, η παραγωγικότητα και οι θέσεις απασχόλησης αφορούν όλη την επικράτεια.

Οι στρατηγικές αυτές εξειδικεύονται σε μία «Χάρτα πραγματικής σύγκλισης», έναν **οδικό χάρτη**

για την πορεία της Ελληνικής οικονομίας τα επόμενα χρόνια, που θα αποτυπώνει με ξεκάθαρο τρόπο τους στόχους μας σε κάθε τομέα και τα εργαλεία για να τους πετύχουμε.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτάχυνση της σύγκλισης: είναι η διαρκής προσπάθεια να έχουμε ένα υγιές μακροοικονομικό πλαίσιο.

Η δημοσιονομική σταθεροποίηση έχει προχωρήσει σημαντικά, **αλλά δεν έχει ολοκληρωθεί**. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης ήταν τον περασμένο χρόνο 1,2%, το μισό από τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο. Το πρωτογενές πλεόνασμα έφθασε το 4,3% του ΑΕΠ, όταν στην Ε.Ε. ήταν μόλις 1% δημιουργώντας έτσι συνθήκες για ταχύτερη αποκλιμάκωση του χρέους κατά 4 έως 5 μονάδες από φέτος και τα επόμενα χρόνια.

Οι στόχοι αυτοί επιτυγχάνονται με την προώθηση των αποκρατικοποιήσεων, την μείωση των καταναλωτικών δαπανών του κράτους, τον αυστηρό έλεγχο του δανεισμού των ΔΕΚΟ και τον σταδιακό περιορισμό των εξοπλιστικών δαπανών – που αποτελεί και ένα οικονομικό «μέρισμα ειρήνης» από τα νέα γεωπολιτικά δεδομένα που δημιουργούνται υπέρ της χώρας μας.

Η προσπάθεια αυτή υποστηρίζεται από ένα νέο σύστημα Αξιολόγησης και Ελέγχου των δαπανών. Από το 2003 ο Τακτικός Προϋπολογισμός, οφείλει να είναι ισοσκελισμένος. Οι κανόνες διαφάνειας, ελέγχου και αξιολόγησης των δαπανών επεκτείνονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, τους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα και τις δημόσιες επιχειρήσεις. Παρά τις ενδεχόμενες αντιδράσεις που μπορεί να υπάρξουν, όλοι πλέον οφείλουν να δημοσιεύουν τις οικονομικές χρήσεις για να μπορεί ο πολίτης να πληροφορείται και να κρίνει την απόδοση των φόρων που πληρώνει.

Αυξάνουμε σταθερά την χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους, μέσα στο πλαίσιο του δημοσιονομικού σχεδιασμού, χωρίς να ενδίδουμε ούτε σε ανεδαφικές διεκδικήσεις ούτε σε άγρα προεκλογικής συμπάθειας. Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης από την άλλη πλευρά, προσφέρει την απαραίτητη δημοσιονομική αξιοπιστία στην δημοσιονομική μας πολιτική. Αν και βλέπουμε να πυκνώνουν οι απόψεις που θα ήταν πρόθυμες να εγκαταλείψουν αυτή την σταθερότητα για να επιδιώξουν μία αμφίβολη ανάκαμψη, το έχουμε πει επανειλημμένα: δεν πρέπει, δεν σκοπεύουμε και ειδικά στην Ελλάδα δεν μας αφορά, να θυσιάσουμε το πλαίσιο δημοσιονομικής σταθερότητας το οποίο με τόσους κόπους εμπεδώσαμε.

Εξαιρέση φυσικά αποτελεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Συμβάλουμε στη διατήρηση των υψηλών αναπτυξιακών ρυθμών και την αύξηση της παραγωγικότητας με την δημιουργία ενός πλέγματος σύγχρονων υποδομών του **κοινωνικού και παραγωγικού ιστού σε ολόκληρη τη χώρα**. Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι φέτος διατίθενται **2,1 δισ. €** σε δίκτυα μεταφορών, **1,3 δισ. €** σε έργα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, **1,2 δισ. €** για εκπαίδευση και κατάρτιση, **1,6 δισ. €** για έργα και υποδομές περιφερειακής, νομαρχιακής και τοπικής εμβέλειας.

Αυτό που είναι σημαντικό είναι να συνεχίσει η αύξηση αυτή των επενδύσεων να προέρχεται τόσο από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, όσο και από τον ιδιωτικό τομέα, καταδεικνύοντας έτσι την εμπιστοσύνη των επενδυτών για τις προοπτικές της Ελληνικής οικονομίας.

ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι συνθήκες στη χώρα μας είναι πιο θετικές από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την περαιτέρω προώθηση των απαραίτητων διαρθρωτικών αλλαγών, ακριβώς επειδή έχουμε ένα σταθερό δημοσιοοικονομικό πλαίσιο και ένα ισχυρό ρυθμό ανάπτυξης που πρέπει να αξιοποιούμε όχι ως πρόσχημα επανάπαυσης, αλλά ως **ευκαιρία επιτάχυνσης**. Η ανταπόκριση και η κινητοποίηση του επιχειρηματικού κόσμου και των εργαζομένων στις αλλαγές αυτές μπορούν να οδηγήσουν σε σημαντική βελτίωση της παραγωγής, της απασχόλησης και της ποιότητας των υπηρεσιών.

Η αναδιάρθρωση της οικονομίας είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη συνεχιζόμενη διαδικασία αποκρατικοποιήσεων, απελευθέρωσης των αγορών και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας.

Παρά τις αντίξοες συνθήκες στις διεθνείς αγορές, οι ιδιωτικοποιήσεις, το 2002 έφτασαν τα **3 δισ. Ευρώ**, τα υψηλότερα έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ στην ΕΕ.

Ταυτόχρονα έχουν αλλάξει μορφή και προσανατολισμό για να γίνουν **πιο ουσιαστικές** και να συμβάλλουν περισσότερο στην προσέλκυση επενδύσεων και στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Σήμερα, τα 2/3 των αποκρατικοποιήσεων περιλαμβάνουν στρατηγικές συμμαχίες και αλλαγή ιδιοκτησίας. Μόνο το 1/3 αφορά μετοχοποιήσεις μεγάλων επιχειρήσεων στις οποίες έχουμε αποφασίσει να διατηρήσουμε μία αποφασιστική παρουσία του Ελληνικού Δημοσίου για στρατηγικούς λόγους. Οι μετοχοποιήσεις θα γίνονται χωρίς βιασύνη, χωρίς πίεση και μόνο σε ευνοϊκές συνθήκες αγορών.

Σημαντικά βήματα έχουν γίνει στους τομείς των **δικτύων**, που αποτελούν τις **κεντρικές αρτηρίες** μίας σύγχρονης οικονομίας. Στη **σταθερή και κινητή τηλεφωνία**, η απελευθέρωση είχε ως αποτέλεσμα, την ίδρυση νέων επιχειρήσεων, την προσέλκυση επενδύσεων, πολλές απ' αυτές από το εξωτερικό αλλά και στη μείωση του κόστους επικοινωνίας.

Στον τομέα της **ενέργειας**, ξεπερνούμε πολλά από τα γραφειοκρατικά και θεσμικά εμπόδια και μπορούμε πλέον να προσελκύσουμε σημαντικές επενδύσεις.

Στις **ανανεώσιμες πηγές**, καταργήσαμε 32 πιστοποιητικά που δήθεν χρειαζόταν μία άδεια παραγωγής και οι επενδύσεις επιταχύνθηκαν χωρίς να υπάρξει καμμία έκπτωση στην ποιότητα των έργων.

Στην **ηλεκτροπαραγωγή**, έπειτα από πολύμηνη προσπάθεια διαμορφώσαμε όλες εκείνες τις προϋποθέσεις που κάνουν την ιδιωτική επένδυση βιώσιμη και αποδεκτή από το τραπεζικό σύστημα χρηματοδότησης. Χωρίς να οδηγηθούμε ούτε στην διάσπαση, ούτε στην υπονόμευση της ΔΕΗ, η οποία έχει αναδειχθεί πλέον σε μία ισχυρή, κερδοφόρα και εξωστρεφή επιχείρηση και αποτελεί εγγύηση για την ανταγωνιστική τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας.

Στον τομέα του **φυσικού αερίου**, ξεκινά τις επόμενες μέρες η τελική φάση επιλογής διαπραγμάτευσης με τον στρατηγικό επενδυτή της ΔΕΠΑ, ανάμεσα σε τρεις σημαντικές διεθνείς υποψηφιότητες.

Η πρόσφατη Σύνοδος Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης υιοθέτησε την πρότασή μας για ενίσχυση και επέκταση των **ενεργειακών δικτύων** στην Ν.Α Ευρώπη και από την Ευρασία έως την Μεσόγειο. Αξιοποιώντας αυτή την προοπτική, οι επιχειρήσεις σε κάθε τομέα της ενέργειας με την κατάλληλη αναδιάρθρωση, τις επενδύσεις και τις στρατηγικές συμμαχίες που μπορούν να κάνουν έχουν μία μοναδική ευκαιρία να αναδειχθούν πρωταγωνιστές σε περιφερειακή και ευρωπαϊκή κλίμακα. Η Ελλάδα, με την νέα πολιτική της ΕΕ, την εξωστρέφεια των

επιχειρήσεων και την διασύνδεση των δικτύων της με άλλες χώρες, αλλά και τις αναμενόμενες αναδιατάξεις που επέφερε ο πρόσφατος πόλεμος εναντίον του Ιράκ, μπορεί πλέον να μετατραπεί από ελλειμματική χώρα σε **στρατηγικό ενεργειακό κόμβο**.

Ολοκληρώνουμε τις αποκρατικοποιήσεις στις μεγάλες, αλλά μέχρι τώρα υποβαθμισμένες **τουριστικές υποδομές** της χώρας μας, προσελκύοντας νέες επενδύσεις, εξαιρετικά κρίσιμες για την ανταπόκριση στις ανάγκες φιλοξενίας των Ολυμπιακών Αγώνων.

Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και ο εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου της οικονομίας είναι μία διαρκής διαδικασία. Κάθε φορά που ολοκληρώνουμε μία φάση αλλαγών, ανοίγουμε νέα κεφάλαια, με νέες πρωτοβουλίες για την προώθηση του ανταγωνισμού και για να βελτιώνουμε συνεχώς την εξυπηρέτηση και τις επιλογές του καταναλωτή.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Κλειδί για να υπάρξει μία ισχυρή και μόνιμη αναπτυξιακή δυναμική της χώρας μας είναι να καταφέρουμε **να απελευθερώσουμε το γνήσιο επιχειρηματικό δυναμικό της οικονομίας μας**.

Στο σημερινό ευρωπαϊκό πλαίσιο κανόνων, το κράτος οφείλει να στηρίζει την επιχειρηματική δραστηριότητα με όρους ανταγωνισμού, διαφάνειας και αποτελεσματικότητας. Με θεσμούς, οι οποίοι προάγουν την **Εταιρική Υπευθυνότητα** και το κλίμα εμπιστοσύνης προς τις επιχειρήσεις.

Η αποκρατικοποίηση του δημοσίου τομέα όπως είδαμε προχωρεί. Έτσι ίσως είναι πλέον καιρός να αρχίσουμε να μιλάμε και αντίστροφα, για τον **απογαλακτισμό του ιδιωτικού τομέα** από τις παραδοσιακές αντιλήψεις του κρατικού προστατευτισμού.

Ένα σημαντικό μέρος της ιδιωτικής οικονομίας στη χώρα μας εξακολουθεί να καθορίζεται από τις οικονομικές δραστηριότητες και την χρηματοδότηση του κράτους και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Ένας άλλος αριθμός επιχειρήσεων συνδέει την ανάπτυξη του με την διαρκή **διεκδίκηση επιλεκτικής στήριξης** ανά κλάδο ή περιοχή ακόμα και όταν αυτές οι πολιτικές έχουν αμετάκλητα αποσυρθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπάρχουν ακόμα και σήμερα επιχειρήσεις που κάνουν επενδύσεις μόνο αν το ρίσκο που πρέπει να αναλάβουν πρακτικά μηδενιστεί από τις επιδοτήσεις, τα κίνητρα και συχνά την συμμετοχή του ίδιου του κράτους στην χρηματοδότηση.

Ίσως τις περασμένες δεκαετίες τέτοιες πρακτικές ήταν δικαιολογημένες από την θεσμική αβεβαιότητα που επικρατούσε, το κλίμα προστατευτισμού των επιχειρήσεων και την απομόνωση της οικονομίας μας από τις μεγάλες αγορές. Τίποτα απ' αυτά δεν ισχύει σήμερα. Το κράτος δεν μπορεί να εξαλείψει το ρίσκο που υπάρχει σε κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα και που εντείνονται με το άνοιγμα των αγορών και την ενίσχυση του ανταγωνισμού. Είναι καιρός οι ελληνικές επιχειρήσεις να διαχειριστούν με επιτυχία το ρίσκο αυτά προχωρώντας σε επιχειρηματικές αποφάσεις και επενδύσεις ώστε να διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητά τους και να εξασφαλίσουν την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά τους.

Παρά τα εμπόδια, τις αγκυλώσεις και τις απεγνωσμένες προσπάθειες επιστροφής στα αποτυχημένα πρότυπα του κρατισμού, οι πολιτικές μας θα συνεχίσουν να αναδεικνύουν και τον

κυρίαρχο ρόλο της ανταγωνιστικής επιχείρησης και του σύγχρονου επιχειρείν στην Ελληνική οικονομία.

Εφαρμόζουμε μία σύγχρονη βιομηχανική πολιτική, η οποία με κριτήριο την περιφερειακή ανάπτυξη **μετριάξει το επιχειρηματικό ρίσκο** αλλά δεν το εξαλείφει, πράγμα που θα οδηγούσε σε λανθασμένες επιλογές και σε βαριά στρέβλωση του ανταγωνισμού. Άλλωστε, η εμπειρία έχει δείξει ότι μικρή ιδία συμμετοχή οδηγεί συνήθως σε εγκατάλειψη των επενδύσεων.

Οι βασικές κατευθύνσεις της πολιτικής μας είναι **πέντε**:

1. **Διοικητική Απλοποίηση:** ριζική απλοποίηση και βελτίωση των όρων ίδρυσης, λειτουργίας και εκκαθάρισης επιχειρήσεων. Δυνατότητα σύστασης επιχείρησης σε μία εβδομάδα, με τη διαμόρφωση ενός απλού διοικητικού περιβάλλοντος χωρίς υπερβολικό κόστος στις επιχειρήσεις. Αναμόρφωση του πτωχευτικού δικαίου έτσι ώστε να μην λειτουργεί ως αντικίνητρο στην επιχειρηματικότητα με τη μείωση της «πτωχευτικής μνήμης» στο ένα έτος. Εισαγωγή και στην Ελλάδα της δυνατότητας αναδιοργάνωσης των επιχειρήσεων, χωρίς να περνούν από κλείσιμο και σύσταση από την αρχή.
2. **Χρηματοδοτική πρόσβαση:** Διευκόλυνση της πρόσβασης των επιχειρήσεων σε κεφάλαια με έμφαση στις μικρές επιχειρήσεις και την περιφέρεια. Ενεργοποιείται το Ταμείο Εγγυοδοσίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, και δίνεται η δυνατότητα διπλασιασμού των επενδύσεων μέσω κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών. Επεκτείνουμε την πολιτική στήριξης με τη δημιουργία περιφερειακών κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών (regional venture capital funds) στο πρότυπο ανάλογων πρωτοβουλιών άλλων χωρών. Στόχος μας να ωθήσουμε την ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών στην περιφέρεια σε ένα υγιές πλαίσιο συνεργασίας ιδιωτικού τομέα και δημόσιας στήριξης.
3. **Νέο θεσμικό πλαίσιο εποπτείας:** Εκσυγχρονίζουμε τον τρόπο λειτουργίας των αγορών, με την εισαγωγή σύγχρονης **εταιρικής διακυβέρνησης**, αλλά και την αυστηρότερη **εποπτεία** των χρηματαγορών. Προχωρούμε στην πλήρη **αποκρατικοποίηση του Χρηματιστηρίου**, και την ενίσχυση των ελεγκτικών αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Η εισαγωγή των **Διεθνών Λογιστικών Προτύπων** στη χώρα μας γίνεται **πιο νωρίς** από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τις εφετινές χρήσεις για όσες εισηγμένες είναι προετοιμασμένες και υποχρεωτικά για όλες από την επόμενη χρήση. Δημιουργήσαμε νέο αυστηρότερο πλαίσιο εποπτείας των λογιστικών ελέγχων για τις εισηγμένες. Για το 10% των εισηγμένων και το 1% των μη-εισηγμένων εταιριών, ο δειγματοληπτικός ποιοτικός έλεγχος ξεκινά από τις χρήσεις του 2002.
4. **Φορολογική μεταρρύθμιση:** Από πέρυσι ξεκινήσαμε μία εκτεταμένη μεταρρύθμιση φορολογικού συστήματος για την ενίσχυση της οικογένειας, των μισθωτών και της επιχειρηματικότητας.

Κεντρικός στόχος της μεταρρύθμισης είναι η **απλοποίηση** και η φορολογική ελάφρυνση των επιχειρήσεων: **κατάργηση θεώρησης** σειράς βιβλίων και στοιχείων, **απλοποίηση και μείωση δηλώσεων εισοδήματος και ΦΠΑ**, αύξηση ορίων για ένταξη επιχειρήσεων σε κατηγορία βιβλίων, περιορισμός της φορολογικής **μνήμης** μόνο στα **τρία τελευταία χρόνια**, κατάργηση εξωλογιστικού προσδιορισμού των κερδών, διαγραφή επισφαλών απαιτήσεων, καθιέρωση **δύο** συντελεστών απόσβεσης, κατάργηση των τεκμηρίων για την ίδρυση και λειτουργία επιχείρησης, έναρξη της επαγγελματικής δραστηριότητας αμέσως με μία απλή αίτηση στην εφορία. **Σχεδόν κατάργηση** της φορολογίας στις **κληρονομίες** και **μεταβιβάσεις**.

Δόθηκαν κίνητρα συγχωνεύσεων στις εταιρείες ακινήτων με την πλήρη απαλλαγή τους από το φόρο μεταβίβασης. Προχωράμε στην φοροαπαλλαγή της υπεραξίας στην πώληση και leasing

ακινήτων, ώστε να διευκολυνθεί η ρευστότητα που χρειάζονται οι επιχειρήσεις.

Με ριζικές απλοποιήσεις λύσαμε τις καθυστερήσεις στην επιστροφή του ΦΠΑ εξαγωγών και ταυτόχρονα εξαρθρώσαμε ένα εκτεταμένο **κύκλωμα** διαφθοράς υπαλλήλων και επιχειρηματιών. Στη φορολογία χρειάζεται όμως να πάμε παραπέρα και να ολοκληρώσουμε το έργο της μεταρρύθμισης με τα εξής μέτρα:

- Ψήφιση ενός νέου **αντικειμενικού συστήματος ελέγχων**, που θα οδηγήσει στην δραστική μείωση και εξάλειψη του περίφημου φαινομένου των «λογιστικών διαφορών».
- Την φορολόγηση των ελλήνων πολιτών και επιχειρήσεων το 2004 με **ένα και μοναδικό νόμο**. Για να απαλλαγούμε επιτέλους από την πολυνομία.
- Την ενοποίηση όλων των **τοπικών φόρων** σε συνεργασία με την ΚΕΔΚΕ
- Την άσκηση των φορολογικών υποχρεώσεων από το γραφείο και το σπίτι με αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας
- Σταδιακή μείωση και κατάργηση και των υπολοίπων αναχρονιστικών επιβαρύνσεων και τελών, όπως τα χαρτόσημα και οι αθέμιτες επιβολές φόρων υπέρ τρίτων.

5. Κοινωνική υπευθυνότητα των επιχειρήσεων: Η υγιής και ανταγωνιστική κερδοφορία των επιχειρήσεων, είναι προφανής όρος για την ανάπτυξή τους και κανείς **λαΐκισμός** δεν μπορεί να την ενοχοποιήσει. **Μη-κερδοφόρες** επιχειρήσεις **σήμερα**, σημαίνει **κλειστές** επιχειρήσεις **αύριο** και μαζικές απολύσεις.

Η κερδοφορία όμως πρέπει να οδηγεί σε αύξηση των επενδύσεων, αύξηση της απασχόλησης και αυξημένη προστασία του περιβάλλοντος ώστε να μπαίνουν τα θεμέλια για μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα και βιωσιμότητα. Δυστυχώς, αυτό δεν συμβαίνει πάντα.

Ας πάρουμε το πρόβλημα του πληθωρισμού, για το οποίο όλοι θεωρούν αυτονόητο να καταγγέλλουν την κυβέρνηση. Σε πρόσφατη έκθεση της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επισημαίνει ότι «..... στην Ελλάδα ειδικά το 2001 και 2002 το κόστος εργασίας αυξήθηκε λιγότερο από τον πληθωρισμό και οι πραγματικές αποδοχές λιγότερο από την παραγωγικότητα και η εξήγηση του υψηλότερου πληθωρισμού, πρέπει να αναζητηθεί **κυρίως στην αύξηση του ποσοστού κέρδους των επιχειρήσεων**». Αυτό δεν είναι κοινωνική υπευθυνότητα.

Σε άλλες περιπτώσεις, βλέπουμε επιχειρήσεις να **αδρανούν** μπροστά στην ανάγκη **προσαρμογών** και όταν το πρόβλημα κορυφωθεί να ξεφορτώνουν τους εργαζόμενους στο δρόμο και να μας κάνουν κηρύγματα για τα μεροκάματα της Κίνας.

Μόνο οι επιχειρήσεις και οι κοινωνίες που προετοιμάζουν έγκαιρα τις αλλαγές αντί να τρέχουν πίσω τους καταφέρνουν να επωφεληθούν από αυτές χωρίς να διαρρήξουν την κοινωνική συνοχή.

Τέλος η εμπέδωση στην κοινωνία μίας θετικής αντίληψης για την επιχειρηματικότητα απαιτεί από όλους μας πρωτοβουλίες που επιβραβεύουν την δημιουργία, την επίπονη εργασία, την προσπάθεια και αντιπαρά τίθενται στα κυρίαρχα πρότυπα του αμοραλισμού, της αδιαφορίας και της νεόπλουτης συμπεριφοράς.

ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η περιορισμένη σήμερα εξωστρέφεια της Ελληνικής οικονομίας αποτελεί μία από τις μεγάλες αδυναμίες της. Δεν εξάγουμε αρκετά **προϊόντα αιχμής** σε αναπτυσσόμενες αγορές, δεν έχουμε ακόμα προσελκύσει σημαντικό κύμα **ξένων επενδύσεων**. Για να βελτιώσουμε τις επιδόσεις

μας, προχωρήσαμε και εφαρμόζουμε ένα συγκεκριμένο Πρόγραμμα Δράσης για την Εξωστρέφεια.

Στόχος μας είναι η υποκατάσταση μέχρι το 2006 σημαντικού τμήματος των κοινοτικών ροών προς την χώρα με εγχώριες και άμεσες ξένες επενδύσεις. Με αυτόν τον τρόπο, ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων θα συνεχίσει να διατηρείται στα σημερινά υψηλά επίπεδα παραμένοντας ο ισχυρός τροφοδότης της ανάπτυξης.

Για την προσέλκυση **Ξένων Επενδύσεων** έχει δημιουργηθεί και ήδη λειτουργεί με καλά αποτελέσματα η Επιτροπή Ταχείας Προώθησης Επενδύσεων. Η απλοποίηση του θεσμικού πλαισίου περιλαμβάνει συγκεκριμένη **προθεσμία απάντησης** σε αίτηση παροχής αδείας για επένδυση, μετά την οποία θεωρείται ως δοθείσα.

Το ΕΛΚΕ έγινε ο μοναδικός σταθμός εξυπηρέτησης των επενδυτών, ενώ παρέχει επίσης συμβουλευτικές υπηρεσίες και μετά την επένδυση. Γίνεται συστηματική και άμεση πληροφόρηση ξένων επενδυτών με το Διαδίκτυο.

Για τις **εξαγωγές**, στόχος είναι η αύξησή τους σε διψήφιο μερίδιο ποσοστό του ΑΕΠ από το τρέχον έτος.

Για την προώθηση των εξαγωγών, το πρόγραμμα δράσης περιλαμβάνει τη δημιουργία **δικτύου παροχής εξαγωγικών υπηρεσιών**, αναδιοργάνωση του Οργανισμού Προώθησης Εξαγωγών, **ενιαία προβολή ελληνικών προϊόντων** και υπηρεσιών στο εξωτερικό, αξιολόγηση των εξαγωγικών προϊόντων και υποστήριξη στους εξαγωγείς για ενδυνάμωση εξαγωγών και κατάκτηση νέων αγορών ή ενίσχυση υφισταμένων και λειτουργία του Συμβουλίου Εξαγωγών.

Με συγκεκριμένα κίνητρα, ενθαρρύνουμε **τον επαναπατρισμό ελληνικών επιχειρήσεων**, όπως με επιτυχία άρχισε να γίνεται στην ποντοπόρο Ναυτιλία.

Με τις πολιτικές αυτές, στηρίζεται ο στόχος η Ελλάδα να αναδειχθεί αξιόπιστα και συστηματικά σε μία **ηγετική περιφερειακή δύναμη**, η οποία παίζει καθοριστικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή ανήκοντας ταυτόχρονα και στο στενό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι πρόσφατες επιτυχίες της χώρας μας με την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ και τον αναβαθμισμένο ρόλο μας στη διεθνή σκηνή μπορούν να συνδυαστούν με την αναβάθμιση στον τομέα της οικονομίας. Με τη διεύρυνση και την ενοποίηση του ιστορικού χώρου του Ελληνισμού – Βαλκάνια, Ανατολική Ευρώπη, Μέση Ανατολή – μας δίνεται μία μεγάλη ιστορική ευκαιρία να γίνει η Ελλάδα **Περιφερειακό Χρηματοπιστωτικό Κέντρο** και βάση για την παρουσία ξένων επιχειρήσεων στην ευρύτερη αγορά της περιοχής.

Η πολιτική της εξωστρέφειας είναι βέβαια **αμφίδρομη**. Οι Ελληνικές επιχειρήσεις θα δυναμώνουν την παρουσία τους στο εξωτερικό, αλλά θα δέχονται και τον ανταγωνισμό στην Ελλάδα από τις ξένες επενδύσεις και τις εξαγορές ελληνικών επιχειρήσεων. Η πρόσφατη **εξαγορά μίας ιστορικής ελληνικής επιχείρησης** από ένα διεθνή κολοσσό, μπορεί να προκαλεί δικαιολογημένα αισθήματα νοσταλγίας, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και απόδειξη ότι με την μεγάλη αυτή ξένη επένδυση η Ελλάδα επιλέγεται ως **το στρατηγικό κέντρο ανάπτυξης** της συγκεκριμένης αγοράς για ολόκληρη την περιοχή.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο στόχος της Ευρώπης είναι να χτίσει μέχρι το 2010 μία ανταγωνιστική οικονομία της γνώσης και αυτό το δρόμο οφείλουμε και εμείς να ακολουθήσουμε,

όχι ασθμαίνοντας, αλλά με πρωτοπορία.

Σήμερα η Ελλάδα **υστερεί μιν** σε αυτόν τον τομέα, αλλά κλείνει γρήγορα την απόσταση που τη χωρίζει: οι δαπάνες για γνώση (έρευνα, παιδεία, λογισμικό) αυξάνονται με τους ταχύτερους ρυθμούς στην Ευρώπη, οι νέες τεχνολογίες αποκτούν βάρος στο ΑΕΠ και τα νέα προϊόντα διαχέονται γρήγορα στην οικονομία και κοινωνία. Στην Ελλάδα οι χρήστες του Διαδικτύου έχουν διπλασιαστεί σε 1½ χρόνο, και το εκπαιδευτικό σύστημα υιοθετεί μαζικά τις νέες τεχνολογίες πληροφορικής.

Στην κατεύθυνση αυτή ενισχύουμε κοινοπραξίες, τεχνολογικά πάρκα και θερμοκοιτίδες με σημαντικούς πόρους. Στοχεύουμε στην ίδρυση τουλάχιστον 150 **εταιρειών νέας τεχνολογίας και γνώσης** (spin off) μέχρι το 2008. Με μία πρόσφατη πρωτοβουλία που πήραμε σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση Επιχειρηματιών προωθούμε την ανάπτυξη νέων καινοτομικών επιχειρήσεων.

Για να ενθαρρύνουμε τις επενδύσεις των επιχειρήσεων σε έρευνα και ανάπτυξη, βελτιώσαμε σημαντικά το φορολογικό πλαίσιο κινήτρων.

Η οικοδόμηση της οικονομίας της γνώσης στηρίζεται όμως και σε ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα με καλύτερη ανταπόκριση στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της οικονομίας. Έχουμε ήδη προχωρήσει στην αναδιάρθρωση των εισακτέων στα τμήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Υλοποιούμε συγκεκριμένα προγράμματα για την απόκτηση βασικών γνώσεων στην Πληροφορική και την ενίσχυση ερευνητικών και αναπτυξιακών δεξιοτήτων ανεξαρτήτως επιστημονικού κλάδου.

Στόχος μας η συστηματική αύξηση των δημοσίων επενδύσεων στην παιδεία τα επόμενα χρόνια ώστε το 2008 οι δαπάνες για την εκπαίδευση να φτάσουν το 5% του ΑΕΠ, το μέσο όρο της ΕΕ. Πρέπει όμως ταυτόχρονα να είμαστε ανοιχτοί σε μια διαρκή συζήτηση για τους στόχους και τα μέσα του εκπαιδευτικού συστήματος, για τους μηχανισμούς αξιολόγησης και την αποτελεσματικότερη συμβολή της εκπαίδευσης στην ανάπτυξη και την ευημερία της χώρας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΣΥΓΚΛΙΣΗ

Η ανάπτυξη της χώρας μας τα τελευταία χρόνια είχε και ένα άλλο σημαντικό χαρακτηριστικό: τον περιορισμό των μεγάλων περιφερειακών ανισοτήτων που υπήρχαν παλαιότερα. Ανάμεσα στις χώρες της ΕΕ, η Ελλάδα έχει πλέον ένα **σχετικά χαμηλό δείκτη περιφερειακής ανισότητας**. Αυτό όμως δεν πρέπει να μας ξεγελά και να μας καθησυχάζει.

Μία προσεκτική εξέταση των στοιχείων εισοδημάτων, δαπανών, καταθέσεων δείχνει ότι η κυριότερη ανισότητα δεν βρίσκεται πλέον ανάμεσα στις περιφέρειες, αλλά εντός των περιφερειών, μεταξύ των νομών. Οι κυριότεροι παράγοντες που μπορούν να ξεπεράσουν την ανισότητα είναι το επίπεδο εκπαίδευσης, και η πρόσβαση του ατόμου σε ευκαιρίες απασχόλησης και επιχειρηματικής ανάπτυξης.

Πέρα από τις φυσικές υποδομές, το μεγάλο αναπτυξιακό πρόγραμμα της χώρας 2000-2008 χρηματοδοτεί σημαντικά προγράμματα για την αναβάθμιση του ανθρώπινου κεφαλαίου: νέα πανεπιστήμια, νέες σχολές, βελτίωση υποδομών εκπαίδευσης, προγράμματα κατάρτισης, προγράμματα για την επιχειρηματικότητα.

Ειδικά για την επιχειρηματικότητα, θέλω να τονίσω ότι η επιτυχία της πολιτικής μας για την περιφερειακή σύγκλιση θα κριθεί σε μεγάλο βαθμό από το πώς θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε

τα εμπόδια στην ανάπτυξη νέων οικονομικών δραστηριοτήτων σε **υστερούσες περιοχές της χώρας**.

Εργαλείο για τον σκοπό αυτό είναι ο **νέος αναπτυξιακός νόμος**, ο οποίος θα κατατεθεί για ψήφιση έως το τέλος Ιουνίου και θα αρχίσει να εφαρμόζεται από τον Σεπτέμβριο. Περιλαμβάνει τις ακόλουθες συγκεκριμένες κατευθύνσεις:

1. Βελτίωση των κινήτρων για επενδύσεις σε υστερούσες περιοχές στην κάθε περιφέρεια με **προσαύξηση** των ποσοστών επιχορήγησης σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις έως και 5 ποσοστιαίες μονάδες. Έτσι ταυτόχρονα με την ενίσχυση των νομών που υστερούν μέσα στην περιφέρεια, ενισχύονται οι ΜΜΕ και η απασχόληση.
2. Βελτίωση των κινήτρων για την πραγματοποίηση μεγάλων επενδύσεων από ξένες ή εγχώριες επιχειρήσεις με διεθνή δραστηριότητα. Επιβράβευση της εξαγωγικής επίδοσης, της εγχώριας προστιθέμενης αξίας και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων.
3. Στις υφιστάμενες επιχειρήσεις, δίνεται εκ νέου η δυνατότητα δημιουργίας **αφορολόγητων αποθεματικών** για επενδύσεις. **Νέες** θεωρούνται οι επιχειρήσεις από την έναρξη λειτουργία τους και όχι από την σύστασή τους.
4. Αυξάνεται η επιχορήγηση ανά νέα θέση απασχόλησης, για να ενισχυθεί η τεχνολογική ανανέωση.
5. Απλοποίηση διαδικασιών και της γραφειοκρατίας, λιγότερες δόσεις επιχορήγησης, αξιοποίηση του τραπεζικού συστήματος.
6. Ιδιαίτερη έμφαση στην στήριξη επενδύσεων που ενισχύουν την **ποιότητα και την αισθητική ανάπτυξη στον τομέα του τουρισμού**.
7. Η ενίσχυση επιχειρηματικών πρωτοβουλιών στις γειτονικές χώρες γίνεται μόνο εάν λειτουργεί **ενισχυτικά και όχι σε βάρος** των υφιστάμενων παραγωγικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα. Δεν χορηγούνται κίνητρα για να κλείνουν επιχειρήσεις και να μεταναστεύουν σε χώρες φθηνότερου εργατικού κόστους.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ

Όμως όλες οι αναπτυξιακές μας πρωτοβουλίες θα πέσουν στο κενό εάν δεν καταλήξουν στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, δεν λειτουργήσουν στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της συνοχής της Ελληνικής κοινωνίας.

Τα 3 τελευταία χρόνια η ανεργία πέφτει στην Ελλάδα. Η απασχόληση αυξάνεται, αλλά όχι με τους ρυθμούς που θα περιμέναμε από μία ανάπτυξη του 4%. Χρειάζονται λοιπόν νέες πρωτοβουλίες για την αύξηση των ποσοστών απασχόλησης και για τη μείωση της ανεργίας, ιδιαίτερα στις γυναίκες, τους νέους και τους μακροχρόνια άνεργους.

Αναφέρθηκα ήδη, στα θετικά αποτελέσματα που προσδοκούμε και για την απασχόληση από τη στήριξη της επιχειρηματικότητας, την αύξηση της εξωστρέφειας, την απελευθέρωση των αγορών, την επένδυση στη γνώση. Η απαραίτητη ώθηση όμως για την απασχόληση και η καταπολέμηση της ανεργίας περνούν σε σημαντικό βαθμό και από τη **βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς εργασίας**.

Χρειάζεται ενίσχυση και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της κατάρτισης, σύνδεση αμοιβής και παραγωγικότητας, εκσυγχρονισμός της εργατικής νομοθεσίας, βελτίωση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων ενεργού αγοράς εργασίας. Χρειάζονται κίνητρα για την αύξηση **ζήτησης** για εργασία, όπως για παράδειγμα η επέκταση του ωραρίου καταστημάτων, με συνεννόηση και χωρίς επιβάρυνση των ήδη εργαζομένων. Χρειάζονται κίνητρα για αύξηση της **προσφοράς** εργατικού δυναμικού και ενθάρρυνση της **μερικής**

απασχόλησης στο Δημόσιο, ιδίως για τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, τις μητέρες με μικρά παιδιά και τους νέους.

Επίσης, εάν πετύχουμε περισσότερη συμβατότητα και συντονισμό των επαγγελματικών και επικουρικών ασφαλιστικών συστημάτων θα δούμε ότι αυξάνεται η κινητικότητα και οι επιλογές των εργαζομένων.

Ο στόχος είναι: η προώθηση μίας σύνθετης ευελιξίας, η δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου που ευνοεί την απασχόληση, προστατεύει τον εργαζόμενο, και δίνει κίνητρα για προσαρμογή ζήτησης και προσφοράς στις μεταβαλλόμενες συνθήκες.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τα χρόνια που έρχονται είναι μία περίοδος δημιουργίας για την Ελλάδα, αλλά και σημαντικών ανακατατάξεων.

Κυρίαρχο ζήτημα για την προώθηση της απασχόλησης αλλά και γενικότερα για την έγκαιρη διαχείριση των επερχόμενων αλλαγών στην Ελληνική οικονομία είναι **ο ουσιαστικός κοινωνικός διάλογος**. Διάλογος διαρκής, χωρίς προαπαιτούμενα και με υπευθυνότητα από όλους: τις επιχειρήσεις, τους εργαζομένους, την πολιτεία, με στόχο την ανάπτυξη, την απασχόληση και την δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος.

Από τη δική μας πλευρά δεσμευόμαστε σε αυτήν την κατεύθυνση. Η κυβέρνηση επιδιώκει συστηματικά την συνεργασία και τον διάλογο, **αλλά για να προχωρήσουν και όχι να ανακοπούν οι διαρθρωτικές αλλαγές**. Για να αυξηθεί το όφελος από την πραγματοποίησή των αλλαγών και να διαχυθεί στο ευρύ κοινωνικό σύνολο.

Σήμερα περισσότερο παρά ποτέ χρειάζεται κοινή πορεία προς την ευημερία της χώρας μας, ώστε ο ευρύτερος στόχος της ανάδειξης της Ελλάδας ως μίας δυναμικής, ανταγωνιστικής και κοινωνικά δίκαιης οικονομίας να γίνει πραγματικότητα.

Στην προσπάθεια αυτή δεν χρειάζεται καμμία ωραιοποίηση. Δεν ωφελεί όμως κι η **συστηματική αυτουποβάθμιση** της ελληνικής οικονομίας, απλώς για να πλειοδοτούμε στο διαδεδομένο **σπορ της καταστροφολογίας**.

Δημοσιεύτηκε σήμερα μία έκθεση κατάταξης χωρών με βάση ορισμένα κριτήρια και γνώμες για την ανταγωνιστικότητα. Ακόμα και με τα υποκειμενικά κριτήρια της Έκθεσης, η Ελλάδα εμφανίζει σε σχέση με πέρυσι **σημαντική** βελτίωση στις οικονομικές επιδόσεις (+6%), στην αποτελεσματικότητα της διακυβέρνησης (+85), στην αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων (+45%) και στις υποδομές (+36%). Άλλαξε όμως το δείγμα με την συμπερίληψη νέων χωρών και περιοχών από χώρες ήδη υψηλότερης κατάταξης και εμφανίστηκε ως υποβάθμιση. Προφανώς και δεν είμαστε ικανοποιημένοι **ούτε από την περυσινή ούτε από την φετινή σειρά** και θα πρέπει να επιζητούμε διαρκώς την βελτίωση, χωρίς όμως την μηδενιστική απόρριψη των πάντων.

Κυρίες και κύριοι

Παρά την δύσκολη και ρευστή διεθνή οικονομική συγκυρία θέλω από το βήμα αυτό για εκφράσω την πεποίθησή μου για την συνεχή αναπτυξιακή πορεία και τις δυνατότητες της Ελληνικής οικονομίας. Η πρόοδος που έχει κάνει μέχρι σήμερα, αποτελεί τη βάση που πρέπει να στηριχθούμε

για να κινητοποιήσουμε και να αξιοποιήσουμε το ανεκμετάλλευτο αναπτυξιακό δυναμικό.

Είναι συγκεκριμένος ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε από εδώ και πέρα, με επίγνωση των αδυναμιών μας και των προβλημάτων μας, αλλά χωρίς ηττοπάθεια. Από όλους μας εξαρτάται αν θα προχωρήσουμε με **ταχύ βηματισμό** ή θα κάνουμε **σημειωτόν**, όπως θέλει να μας επιβάλλει η πνιγηρή ατμόσφαιρα των ημερών.

Ο καιρός για πυροτεχνήματα και μικροπολιτικά τεχνάσματα, για υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα, για στείρα κριτική χωρίς εναλλακτικές προτάσεις, έχει περάσει. Η Ελλάδα σήμερα χρειάζεται σχέδιο, στρατηγική, συστηματική δουλειά, συμμετοχή και ευθύνη από όλους.

Σε αυτή την προσπάθεια σας καλώ όλους να συμμετάσχετε.

Σας ευχαριστώ.